

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614200461
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614200461.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1) L. L., nar. X. X. XXXX, trvale bytom V., U. XX/X, Č. G. a 2) V. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. T., V. XXXX/X, o zaplatenie 4670,74 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný 1) a žalovaná 2) s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 4186,87 eura, úrok z omeškania vo výške 79,13 eura a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3564,35 eura od 5. 11. 2012 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovaným splácať v splátkach vo výške 100 eur mesačne, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého konania.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 221,76 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 566,36 eura, ktoré je žalovaný 1) a žalovaná 2) povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 22. 1. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovaným, spoločne a nerozdielne, zaplatenia 4670,74 eura, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21. 2. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 129,30 eura, úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4670,74 eura od 5. 11. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 27. 9. 2012 so U. U., a. s. ako postupcom. Postupca a žalovaní uzatvorili dňa 1. 12. 2004 zmluvu číslo XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy poskytla U. U., a. s. žalovaným peňažné prostriedky. Zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 7571,33 eura a pozostávala z istiny vo výške 6400,62 eura, úroku vo výške 691,05 eura, úroku z omeškania vo výške 443,78 eura a ostatného príslušenstva vo výške 35,88 eura. Ostatné príslušenstvo vo výške 35,88 eura, úrok z omeškania vo výške 443,78 eura si v konaní neuplatnil. V konaní si uplatnil splátky úveru splatné od 20. 2. 2011 do 20. 11. 2015, t. j. 58 splátok, pričom splátky, pôvodne splatné od 20. 11. 2012 do 20. 11. 2015, sa stali splatnými dňa 4. 11. 2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Úrok z omeškania, vyčíslený v sume 129,30 eura, si uplatnil v sadzbe 8,75 % ročne, a to zo splátok splatných od 20. 2. 2011 do 20. 10. 2012, vždy ku dňu 4. 11. 2012.

Na súdnom pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že na podanej žalobe trvajú v celom rozsahu. V konaní si uplatnili nepremľčané splátky úveru. Poukázal na skutočnosť, že sa jedná o absolútny obchod.

Žalovaný 1) sa k podanej žalobe nevyjadril.

Žalovaná 2) výhrady voči žalovanej sume nemala.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a žalovaného 1), ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca ani žalovaný 1) svoju neúčasť na súdnom pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaná 2) pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že na zmluve mala byť len ručiteľkou, avšak, keďže žalovanému 1) nevyšiel príjem, boli na zmluve uvedení ako dlžníci. Peniaze z úveru išli na účet žalovaného 1), ona z nich nemala ani korunu. Žalovaný 1) jej tvrdil, že dlh spláca, a to ešte aj minulý rok. Od roku 2002 mali zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, v banke im však povedali, že musí byť ako dlžník, nakoľko majú spoločné bydlisko. Do roku 2011 bývali so žalovaným 1) v spoločnej domácnosti, každý mesiac ho tlačila k tomu, aby úver platil. Zo mzdy sú jej vykonávané exekučné zrážky, po vykonaní zrážok má príjem vo výške 200-230 eur mesačne. Na bývanie uhrádza 160 eur mesačne, na telefón 30 eur mesačne. S úhradou výdavkov jej pomáha dcéra. Žalovaný 1) pracuje na železnici, kde by mal mať príjem okolo 600 eur mesačne. Sú mu vykonávané zrážky, nevedela však uviesť, v akej výške. Majetok nevlastní. Žalovaný 1) mal viacero dlhov, aj pôžička, ktorá je predmetom konania, sa brala na úhradu dlhov voči fyzickým osobám.

Okrem výsluchu žalovanej 2) súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami U. U., a. s., zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1175/2012/CE, vrátane prílohy k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pokusmi o zmier, amortizačnou tabuľkou úveru, výzvou na plnenie, poštovými podaciami hárkami, zistiť nasledovný skutkový stav:

U. U., a. s. ako veriteľ a žalovaní 1) a 2) ako dlžníci uzavreli dňa 1. 12. 2004 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 180.000 Sk, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť, spolu s úrokom vo výške 10,8 % ročne, v splátkach vo výške 2426 Sk, t. j. 80,53 eura mesačne, so splatnosťou vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc od 20. 1. 2005, s konečnou splatnosťou úveru 20. 11. 2015. Účastníci zmluvy si dojednali aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2600 Sk a poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 12,18 %. Podľa čl. 7.6.1. písm. a) všeobecných obchodných podmienok U. U., a. s., ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

U. U., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 27. 9. 2012 zmluvu o postúpení pohľadávok číslo 1175/2012/CE, predmetom ktorej, okrem iného, bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovaným v celkovej výške 7571,33 eura, z toho istina 6400,62 eura. U. U., a. s. oznámila žalovaným postúpenie pohľadávky dňa 16. 10. 2012. Žalobca dňa 16. 10. 2012 informoval žalovaných, že pristupuje k vymáhaniu pohľadávky voči pôvodnému veriteľovi U. U., a. s..

Dňa 16. 10. 2012 žalobca oznámil žalovaným, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16. 10. 2012 a vyzval ich na úhradu dlhu v celkovej výške 7750,48 eura do 31. 10. 2012. Uvedená výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 17. 10. 2012. Žalobca následne pokusom o zmier zo dňa 2. 12. 2013 vyzval žalovaných na úhradu dlhu v celkovej výške 8168,21 eura.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Q. S. X. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že U. U., a. s. ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 180.000 Sk, ktorý sa zaviazali splatiť, spolu s dojednaným úrokom. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľmi, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou medzi žalobcom a U. U., a. s.. Nakoľko žalovaní si svoje povinnosti zo zmluvy o úvere neplnili riadne a včas, žalobca dňa 16. 10. 2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal žalovaných o úhradu dlžnej sumy do 31. 10. 2012. Žalovaní doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nerozporovali. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie splátok úveru, tak ako si to uplatnil v žalobe, t. j. splatných od 20. 2. 2011 do dňa mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. do 20. 10. 2012, spolu 21 splátok po 80,53 eura, čo činí 1691,13 eura a zosplatenú istinu úveru, ktorá podľa prehľadu splátok, predloženého žalobcom, činí 2495,74 eura (súčet súm istiny zo splátok splatných od 20. 11. 2012 do 20. 11. 2015), spolu 4186,87

eura. V zostávajúcej časti uplatnenej sumy, t. j. vo výške 483,87 eura, súd podanú žalobu zamietol. Žalobcovi neprislúchal úrok zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu, t. j. pôvodne splatných od 20. 11. 2012 do 20. 11. 2015, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru. Nakoľko žalovaní sa dostali s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to podľa občianskoprávných predpisov, keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vznikol spotrebiteľský právny vzťah. Pretože do omeškania s prvou uplatnenou splátkou sa žalovaní dostali dňa 21. 2. 2011, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo splátok splatných od 20. 2. 2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. do 20. 10. 2012, vždy vo výške úrokov z omeškania uplatnených v žalobe, t. j. 8,75 % ročne, ktorých výška nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov (keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený v žalobe), avšak vždy len z časti istiny jednotlivé splátky, keďže, podľa ustálenej judikatúry, oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania (Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú požadovať od dlžníka príslušenstvo - úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky - úrokov). Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 46,15 eura od 21. 2. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 6,89 eura, zo sumy 46,60 eura od 21. 3. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 6,64 eura, zo sumy 47,05 eura od 21. 4. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 6,36 eura, zo sumy 47,50 eura od 21. 5. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 6,08 eura, zo sumy 47,96 eura od 21. 6. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 5,78 eura, zo sumy 48,42 eura od 21. 7. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 5,49 eura, zo sumy 48,89 eura od 21. 8. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 5,18 eura, zo sumy 49,36 eura od 21. 9. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 4,86 eura, zo sumy 49,83 eura od 21. 10. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 4,55 eura, zo sumy 50,32 eura od 21. 11. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 4,22 eura, zo sumy 50,80 eura od 21. 12. 2011 do 4. 11. 2012 vo výške 3,89 eura, zo sumy 51,29 eura od 21. 1. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 3,55 eura, zo sumy 51,78 eura od 21. 2. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 3,20 eura, zo sumy 52,28 eura od 21. 3. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 2,87 eura, zo sumy 52,79 eura od 21. 4. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 2,50 eura, zo sumy 53,30 eura od 21. 5. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 2,14 eura, zo sumy 53,81 eura od 21. 6. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 1,76 eura, zo sumy 54,33 eura od 21. 7. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 1,39 eura, zo sumy 54,85 eura od 21. 8. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 0,99 eura, zo sumy 55,38 eura od 21. 9. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 0,59 eura a zo sumy 55,92 eura od 21. 10. 2012 do 4. 11. 2012 vo výške 0,20 eura, spolu 79,13 eura. Taktiež žalobcovi priznal úrok z omeškania od 5. 11. 2012 do zaplatenia zo sumy dlžnej istiny, t. j. zo sumy 3564,35 eura, ktorej výška bola zistená z amortizačnej tabuľky, predloženej žalobcom, a ktorá predstavuje istinu zo splátok splatných od 20. 2. 2011 do 20. 10. 2012, t. j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, vo výške 1068,61 eura a zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. splatných od 20. 11. 2012 do 20. 11. 2015, vo výške 2495,74 eura, vo výške 8,75 % ročne, ktorá nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť priznanú sumu s príslušenstvom spoločne a nerozdielne, nakoľko zmluvu o úvere uzatvorili so U. U., a. s. ako spoludlžníci, bolo im poskytnuté jedno plnenie, na úhradu ktorého sa zaviazali spoločne a nerozdielne.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovaným splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 100 eur mesačne. Súd pritom prihliadol k výške príjmov a výdavkov žalovanej 2), výške priznanej sumy ako aj k osobe žalobcu. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach, uvedených vo výroku rozsudku, nebude ohrozené uspokojovanie základných životných

potrieb žalovaných, keďže žalovaný 1) má nepochybne taktiež ako žalovaná 2) príjem z pracovného pomeru a vzhľadom na osobu žalobcu nebudú ohrozené ani jeho práva.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal náhradu trov konania v konaní úspešnejšiemu žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 4186,87 eura, čo percentuálne činí 89,6 %, jeho neúspech 483,87 eura, čo percentuálne činí 10,4 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 79,2 % (89,6 % - 10,4 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 79,2 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 280 eur, čo činí 221,76 eura a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, vo výške 79,2 % z celkových trov právneho zastúpenia v sume 715,10 eura, čo činí 566,36 eura, a to tarifnú odmenu za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na súdnom pojednávaní dňa 13. 7. 2015 po 170,97 eura a za 1 úkon právnej služby vo výške 1-iny tarifnej odmeny - účasť na súdnom pojednávaní dňa 15. 6. 2015, čo činí 42,74 eura, keďže uvedené pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci (§ 13 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 4 v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014 po 8,04 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2015 po 8,39 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), náhradu cestovných výdavkov za účasť na súdnych pojednávaniach dňa 15. 6. 2015 a 13. 7. 2015 vo výške cestovného verejnou hromadnou dopravou, a to dňa 15. 6. 2015 v sume 3,81 eura, keďže výšku cestovného vlakom mal súd preukázanú v sume 7,62 eura, čo za 2 cesty činí 15,24 eura, pričom advokátsky koncipient dňa 15. 6. 2015 sa zúčastnil 4 súdnych pojednávanií, teda pomerná časť za jedno súdne pojednávanie činí 3,81 eura a za účasť na súdnom pojednávaní dňa 13. 7. 2015 vo výške 5,08 eura, keďže poverený advokátsky koncipient sa v uvedený deň zúčastnil 3 súdnych pojednávanií, teda pomerná časť činí 5,08 eura a DPH 20 % zo sumy tarifnej odmeny, režijného paušálu, t. j. zo sumy 588,51 eura, čo činí 117,70 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť náhradu trov konania splnomocnenému zástupcovi žalobcu, a to spoločne a nerozdielne. Z rovnakých dôvodov, pre ktoré mu povolil žalovaným splácať priznanú sumu v splátkach, im na úhradu trov konania uložil dlhšiu ako zákonnú lehotu, a to v lehotu 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Súd nepriznal žalobcovi náhradu za stratu času, nakoľko cesta na súdne pojednávanie nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká. Taktiež súd nepriznal žalobcovi tarifnú odmenu a k tomu prislúchajúci režijný paušál za vyjadrenie zo dňa 10. 6. 2015, nakoľko sa nejednalo o účelne vynaložené trovy konania. V uvedenom podaní žalobca len oznámil súdu, že zasiela v prílohe listinné dôkazy a uviedol totožné tvrdenia, ako boli uvedené v žalobe. Súd taktiež nepriznal žalobcovi náhradu cestovného pri použití osobného motorového vozidla substitučného právneho zástupcu, nakoľko mal za to, že sa nejednalo o účelne vynaložené trovy konania. Súd nariadil súdne pojednávanie na deň 15. 6. 2015 o 9.30 hod. (pričom prvé súdne pojednávanie žalobcu na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v uvedený deň bolo o 9.00 hod.) a na deň 13. 7. 2015 o 9.30 hod. (pričom sa jednalo o prvé súdne pojednávanie žalobcu na Okresnom súde Liptovský Mikuláš). Súd mal za to, že na dopravu z miesta výkonu advokácie povereného advokátskeho koncipienta do sídla súdu bolo možné použiť prostriedok verejnej hromadnej dopravy (vlak), vzhľadom na vlakové spojenie (vlak odchádzajúci z Košíc o 6.14 hod., ktorý má príchod do Liptovského Mikuláša o 8.15 hod.), ako aj určený čas začatia súdneho pojednávania. Preto súd priznal žalobcovi len náhradu cestovného vo výške cestovného prostriedkami verejnej hromadnej dopravy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.